

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Jacobum Vallium E Societate Jesu, De Morte Sidronii Hosschii, Ex
eadem Societate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Bis senis docuit celeres cum mensibus annos
 Munitam certis legibus ire viam.
 Ætheriasque domos animo percurrit, & astra
 Divisit numeris temporibusque suis.
 Hunc adeò egressum nostræ contagia terræ,
 Uranie famulâ duxit ad astra manu.
 Errantesque globos, mundique volubilis orbes
 Pandit, & in toto sidera fixa polo.
 Quæ super evectus, meriti nunc civis Olympi,
 Fertur in auctorem, non velut antè, suum.
 Nunc illo fruitur propior, totumque quod ipse est,
 Inque ipso, quidquid condidit ipse, videt.
 Sive Palæstini regalia carmina Vatis
 Concinit Argolicis reddita carminibus:
 Seu Divum medius, Patrum monumenta revolvit,
 Ingenio Divos detinet ille suo.
 Non igitur tibi vana ferunt solatia Musæ:
 Tu modò te Superum, Gallia, junge choris.

A D

JACOBUM WALLIUM
 E SOCIETATE JESU,
 DE MORTE SIDRONII HOSSCHII,

Ex eadem Societate.

ET si me, Walli, patriis excedere terris,
 Et procul Angariæ collibus ire meæ;
 Et maris infuetas ausum dare vela per undas;
 Ardentesque gravi sole secare vias;

O 2

Ly-

Lydius Hesperidum Tybris regnator aquarum,
 Et septem geminis Urbs tenet alta jugis,
 Alpinæque nives, ac nubifer Apenninus,
 Et pia Tyrrhenæ vota morantur aquæ:
 Ut nequeam Tungros, & pulchrum visere Mosam,
 Et præsens mœsto solvere iusta rogo,
 Et terræ tumulo componere Vatis amici
 Reliquias nostris irriguas lacrimis:
 Non tamen extinctum miseris urgere querelis,
 Justaque, quæ fas est, reddere cessat amor.
 Nunc firmata subit studiis concordia nostris,
 Et desiderii invida fata meis.
 Nunc mandata lego, quæ te mihi scribere iussit,
 Et moriens linguâ deficiente dabat.
 Quin etiam violis, & lauri frondibus urnam
 Halantem fictis ponimus exuviis.
 His etiam flores, vitæ monumenta fugacis,
 Addimus, albenti lilia mista rosâ.
 At circum Latii, doctissima turba, Poëtæ
 Aoniâ feriunt carmina mœsta lyrâ.
 Quos præit ereptum lugens Elegeia vatem,
 Sæcula cui nullum nostra tulere parem,
 Postea vix sperent; quo vindice desit esse,
 Quod fuerat, Paphiæ lena comesque Deæ.
 Illa igitur squallet, quo nos, confecta dolore,
 Et queritur nostris faucia vulneribus.
 Ipse etiam fletu tumulum dignatur inanem
 CHISIUS, Aufoniæ gloria prima togæ.
 Et gemitu manes ciet, & Permesside lymphâ
 Spargit flebilibus marmora scripta notis.
 Hoc MERUIT JUSTI MONUMENTUM BELGA DOLORE
 PROXIMUS INGENIO, CULTE TIBULLE, TUO.

Intereâ curis liber mortalibus errat
 Hosschius, Elysiûm quâ facit umbra nemus;
 Quâ Zephyri blandis immurmurat aura fufurris,
 Et viret intonsis laurea silva comis;
 Quâ saliunt vitrei per amœna rosaria fontes,
 Et præbet faciles florida ripa toros.
 Illic divinos inter confidere Vates
 Gestit, & Heroum proximus ire choris,
 Et modò cantatos suspirat Numinis ignes,
 Virginis & grato carmine laudat opem.
 Et modò tot vitæ, quibus ut mare volvitur, æstus,
 Gaudet inoffensâ se superasse viâ.
 Et modò commendat faciles miserescere Divos,
 Dum Petri lacrimis miscuit ipse suas.
 Denique quæ vovit Leopoldo plurima, votis
 Exorat meliùs prosequiturque suis.
 Illinc, si nostri tangit te cura, nec omnis
 Excidit oblito pectore suetus amor:
 Aspice perpetuis lacrimarum turgida rivis
 Lumina, & exequias, doctè Poëta, tuas.
 Aspice ut immensum tua gloria lata per orbem
 Transvolet Eöas, Hesperiasque domos:
 Ut malè neglectas, monumenta perennia, Musas,
 Wallius indignis vindicet à tenebris;
 Wallius Aönidum post te non parva Sororum
 Cura, tibi quondam, nunc mihi primus amor,
 Quàm pius ille manu fugientes clausit ocellos,
 Et summis animam legit anhelitibus!
 Quàm pius æternis mandat tua nomina chartis,
 Et damnat lacrimis impia fata suis!
 Scilicet ereptum sic tristis Naso Tibullum
 Luxit, & Orphæam Calliopeia necem.